

Groningen, 9 juli 2024

Advies van de adviescommissie bezwaarschriften
aan het college van burgemeester en wethouders

Samenstelling commissie

5.1.2e voorzitter

5.1.2e lid,

5.1.2e lid/secretaris

Bezwaarschriftnummer(s)

55805-2024

Indiener(s)

De heer 5.1.2e 5.1.2e in Groningen

Derde-belanghebbende(n)

N.v.t.

Onderwerp

Verhaal kosten van voorbereiding voorgenomen bestuursdwang

Datum hoorzitting

14 mei 2024

Advies commissie

Bezwaar gegrond verklaren en bestreden besluit herroepen

Bijlage(n)

Bezwaarschrift

1. Procedure

Hierbij brengt de adviescommissie bezwaarschriften advies uit over het bezwaar van de heer 5.1.2e 5.1.2e in Groningen (hierna: bezwaarde). De commissie verwijst hier kortheidshalve naar de inhoud van het bezwaar, dat daartoe bij dit advies gevoegd is (bijlage).

Het bezwaar is gericht tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college), om gemaakte voorbereidingskosten van voorgenomen bestuursdwang – groot € 120,48 – op bezwaarde te verhalen (besluit van 22 januari 2024, kenmerk 9858335).

Het bezwaar voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten, die zijn genoemd in de artikelen 6:5, 6:9, 7:1 en 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht. De commissie kan daarom toekomen aan een inhoudelijke beoordeling van het bezwaar.

De commissie heeft op 14 mei 2024 een hoorzitting gehouden. Daarbij is bezwaarde, samen met zijn vader, aanwezig geweest om het bezwaar toe te lichten. Ook is de zitting bijgewoond door mevrouw 5.1.2e namens het college. Van de hoorzitting is bij wijze van verslag een geluidsopname gemaakt, die op verzoek aan partijen zal worden verstrekt.

2. Beoordeling van het bezwaar

De kosten die het college op bezwaarde wil verhalen, houden verband met de komst van een sleepbedrijf waartoe het college op 6 oktober 2023 opdracht heeft gegeven. Toentertijd stond ter hoogte van de doorgang tussen de panden 5.1.2e 5.1.2e in Groningen een personenauto met het kenteken 5.1.2e geparkeerd, die - naar later bleek – in gebruik was bij bezwaarde. Volgens het college stond de auto, in strijd met artikel 24, eerste lid, onder b, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (hierna: RVV 1990), geparkeerd voor een in- c.q. uitrit. Volgens het college was sprake van een spoedeisende situatie en was het daarom noodzakelijk om diens auto onmiddellijk te laten verwijderen. Bezwaarde heeft zijn auto alsnog zelf verplaatst, waardoor het sleepbedrijf dat niet heeft hoeven te doen en alleen voorrijkosten (groot € 120,48) heeft gemaakt.

Dat sprake was van een overtreding en van een spoedeisende situatie, wordt door bezwaarde uitdrukkelijk bestreden. Het ligt op de weg van het college om aan te tonen, dat daarvan wél sprake was. De commissie vindt, dat het college daarin niet is geslaagd.

Over het invorderen van kosten als in dit geval, heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) in vaste jurisprudentie als volgt geoordeeld: *“Aan een invorderingsbesluit moet een deugdelijke en controleerbare vaststelling van relevante feiten en omstandigheden ten grondslag liggen. Daarom moet de vaststelling of waarneming van feiten en omstandigheden die leiden tot de verbeurte van een dwangsom [of, zoals in dit geval, tot (de voorbereiding van) de toepassing van bestuursdwang – zie] worden gedaan door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag, door een ter zake deskundige persoon in opdracht van het bevoegd gezag of door een ter zake deskundige persoon wiens bevindingen het bevoegd gezag voor zijn rekening heeft genomen. De vastgestelde of waargenomen feiten en omstandigheden moeten op een duidelijke wijze worden vastgelegd. Dat kan in een schriftelijk rapport, maar in bepaalde gevallen ook met foto's of ander bewijsmateriaal. Duidelijk moet zijn waar, wanneer en door wie de feiten en omstandigheden zijn vastgesteld of waargenomen*

en welke werkwijze daarbij is gebruikt. Voor zover de vastgestelde feiten en omstandigheden in een stuk zijn vastgelegd, moet een inzichtelijke beschrijving worden gegeven van wat is vastgesteld of waargenomen”.

Naar aanleiding van het bezwaar heeft het college een e-mailbericht van één van zijn toezicht-houders overgelegd, met daarin een schermafbeelding uit één van de gemeentelijke registratie-systemen.

In het e-mailbericht is – voor zover hier van belang – vermeld: *“Vrijdagavond rond 21.30 een melding van een voertuig voor een oprit. Ter plaatse geprobeerd eigenaar van het voertuig te achterhalen, dit is niet gelukt. In overleg met piket besloten het voertuig weg te slepen. Toen Poort het voertuig wilde wegslepen ging het alarm van het voertuig af en kwam de eigenaar te plaatse. Voertuig dus niet weg laten slepen, stond nog niet op de vrachtwagen. Eigenaar/ betrokkene aangezegd voor de voorrijkosten”.* Hieruit blijkt niet, dat de auto van bezwaarde op 6 oktober 2023 de doorgang voor een ander motorvoertuig versperde (en ook niet, of dat de inhoud en/of aanleiding van de melding was). Uit de schermafbeelding of de foto's die daarop zijn afgebeeld, valt ook niet op te maken dat dit toen het geval zou zijn geweest. Dit acht de commissie daarom niet aangetoond.

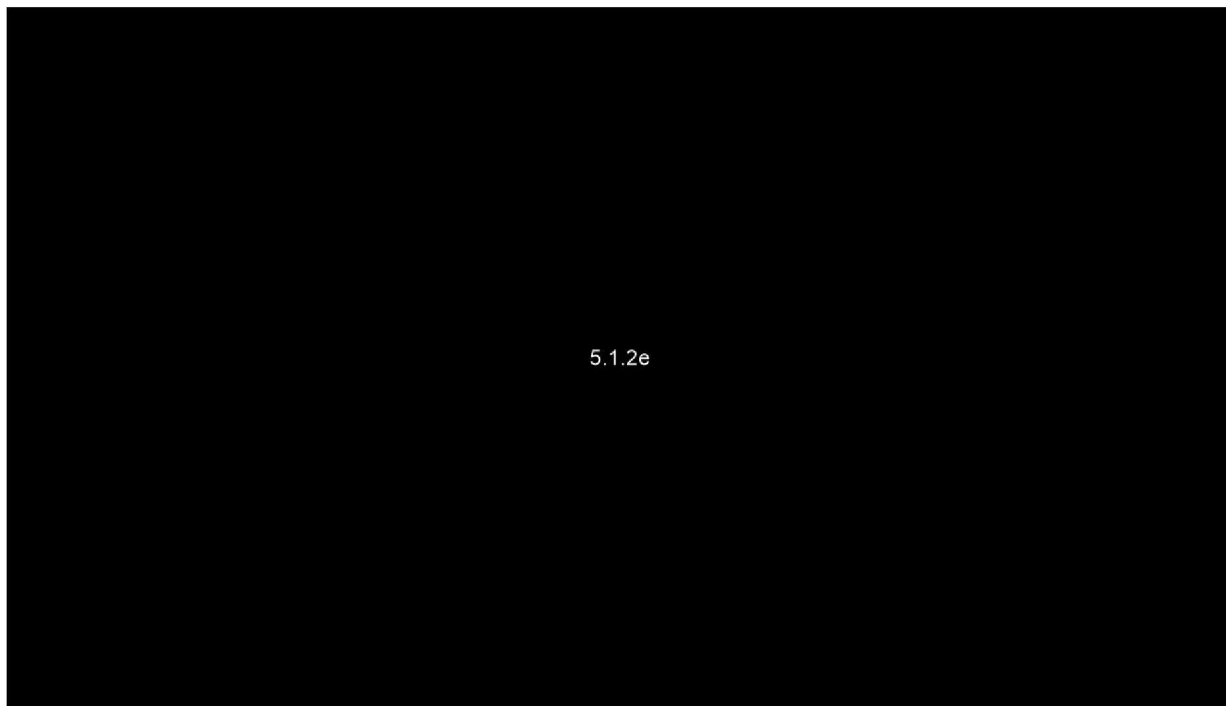
Mogelijk vindt het college dat, als wordt geparkeerd voor een in- c.q. uitrit, *per definitie* (d.w.z. los van de vraag, of daardoor op enig moment daadwerkelijk de doorgang voor een ander wordt versperd) een spoedeisende situatie tot gevolg heeft die tot onmiddellijk optreden noopt. Dan is wel vereist dat de doorgang waarvoor bezwaarde zijn auto had geparkeerd, als een in- c.q. uitrit kan worden gekwalificeerd. Daarvan is de commissie echter niet overtuigd geraakt.

In het RVV 1990 (of in de Wegenverkeerswet 1994) is geen definitie vermeld van het begrip 'in- of uitrit'. Wel zijn in de rechtspraak twee criteria ontwikkeld om te beoordelen, of sprake is van een in- c.q. uitrit: het 'bestemmingscriterium' en het 'constructiecriterium'. Kort gezegd wordt een weg als in- c.q. uitrit beschouwd, als de weg een beperkte bestemming heeft en die beperkte bestemming kenbaar is voor alle verkeersdeelnemers ter plaatse (het bestemmings-criterium) of als de weg ter hoogte van de aansluiting op de andere weg de fysieke kenmerken van een uitrit vertoont (het constructiecriterium). In een recente uitspraak¹ heeft de Afdeling over deze beoordeling – die overigens in dat geval uitmondde in de conclusie dat sprake was van een in- c.q. uitrit - het volgende opgemerkt:

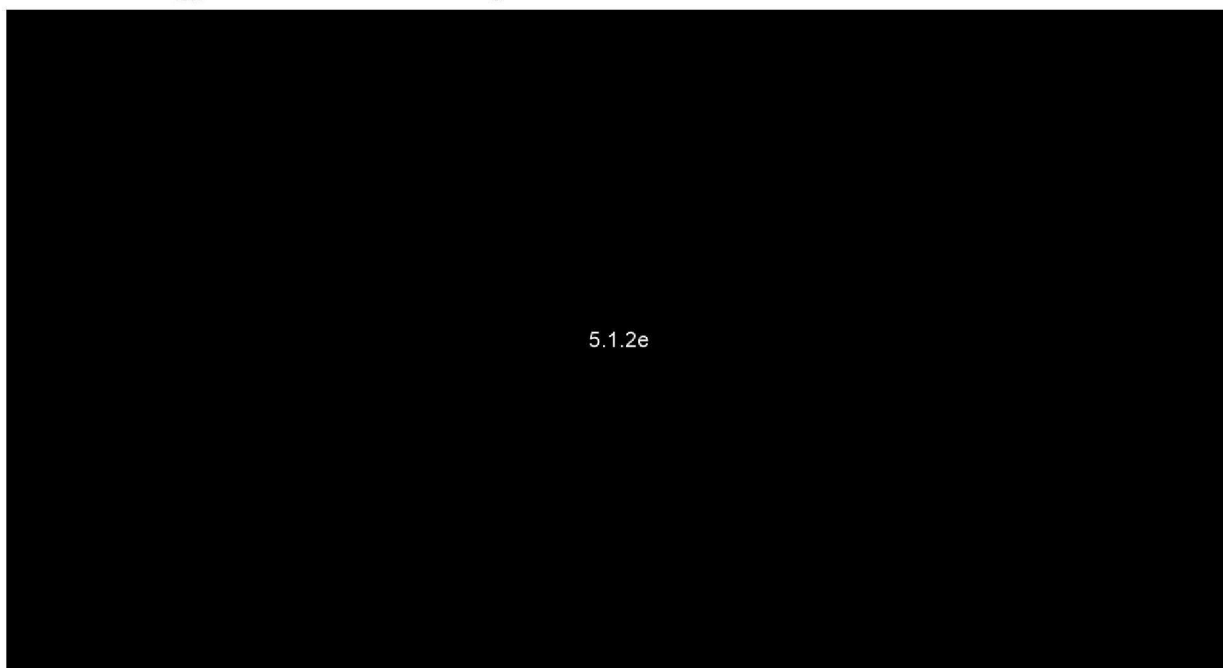
“De rechtbank heeft verder terecht overwogen dat de ruimte voor de garages moet worden aangemerkt als een uitrit in vorenbedoelde zin. In het RVV 1990 is geen definitie van een uitrit opgenomen. Door-slaggevend is of sprake is van een uitmonding op de weg die voor iedere verkeersdeelnemer ter plaatse duidelijk herkenbaar is als uitrit (vergelijk het arrest van de HR 13 januari 1981, VR 1983, 27). Daar-voor speelt de bestemming ter plaatse en de constructie van de weg een rol (zie het arrest van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 18 mei 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:4543). Op basis van foto's in het dossier en Google Streetview blijkt duidelijk van een uitmonding op de openbare weg die aan de andere kant toegang geeft tot een iets naar achteren met een brede deur afgesloten ruimte waar redelijkerwijs kan worden verwacht dat daar een motorvoertuig kan worden gestald en dus een garage betreft. De uitmonding betreft een smalle strook die is bestraat met klinkers in een andere kleur en patroon dan de openbare weg. Voor iedere verkeersdeelnemer is herkenbaar dat het hier gaat om een strook die vanuit de garages toegang verleent tot de openbare weg. De Afdeling is met de rechtbank van oordeel dat het college daarmee de uitmonding terecht als uitrit heeft gekwalificeerd. Of de uitmonding eigendom is van de bewoners en of de garages daadwerkelijk worden gebruikt om een motorvoertuig te stallen, is voor de kwalificatie als een uitrit niet van belang. Evenmin is van belang dat met Google Streetview niet de straat zelf in kan worden gekomen.”

¹ AbRS 12 april 2023, ECLI:NL:RVS:2023:1447

De doorgang waarvoor bezwaarde zijn auto had geparkeerd, geeft toegang tot een onbebouwd binnenterrein, waaraan een kamerverhuurpand (aan de noordzijde: 5.1.2e en 5.1.2e) en een appartementencomplex (aan de zuidzijde: 5.1.2e en 5.1.2e) gelegen zijn. Van een aantal van deze wooneenheden, te weten de adressen 5.1.2e , bevindt de toegang zich aan dit binnenterrein.

Het terrein is afgesloten door middel van een ondoorzichtige poort, bestaande uit een smal en een breed gedeelte die elk van beide kunnen worden geopend. Op het brede gedeelte bevinden zich deurbellen en brievenbussen, van de adressen 5.1.2e . De poort is niet voorzien van een (bijvoorbeeld 'niet parkeren'-)aanduiding die erop zou duiden dat de doorgang fungeert als in- c.q. uitrit is. Op de weg voor de doorgang bevindt zich wél zo'n aanduiding, in de vorm van twee lijnen en – daartussen - de letters 'NP'.

Is deze doorgang, door haar bestemming of constructie, ‘een uitmonding op de weg die voor iedere verkeersdeelnemer ter plaatse duidelijk herkenbaar is als uitrit’? De commissie is daar niet van overtuigd geraakt. Volgens haar is de situatie ter plaatse erg (en te) onduidelijk.

Voor zover zij kan nagaan, zijn op het binnenterrein aan één zijde fietsklemmen aangebracht en bevinden zich daarop geen garages of andere (auto-)parkeerplekken. Dit laatste lijkt ook niet te zijn beoogd. In de presentatie van het plan voor de nieuwbouw van het appartementencomplex, in 2018, is de functie van het binnenterrein namelijk als volgt geïllustreerd: *“Het achtergebied kan daarbij met groen worden ingericht en de mogelijkheid bieden voor een entree en fiets-parkeren”*.

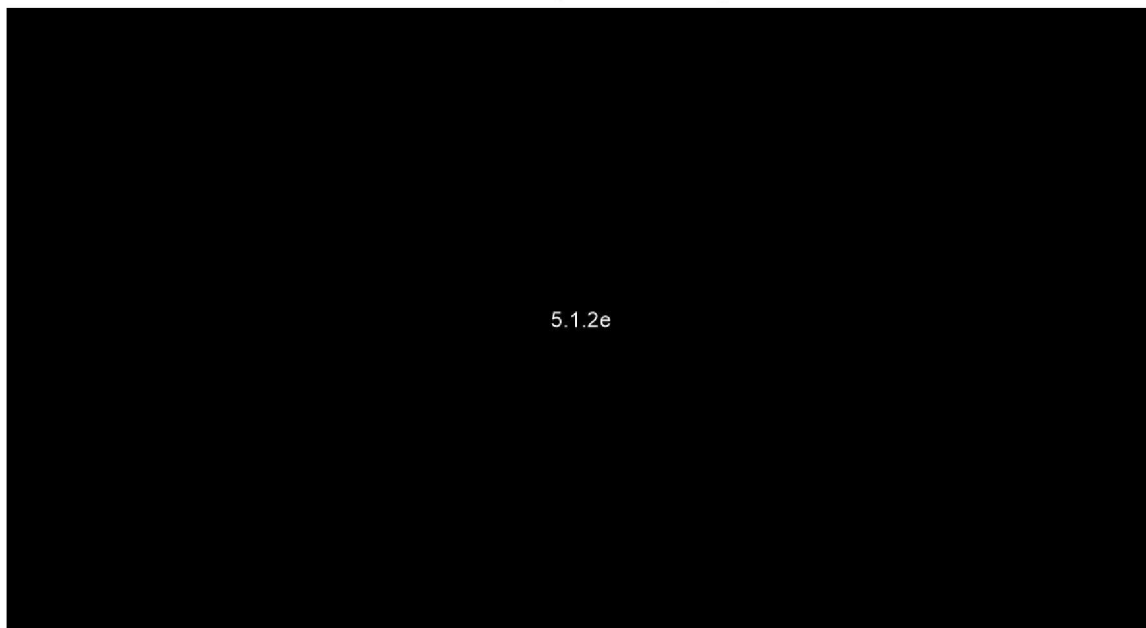
5.1.2e

En bij de vergunningverlening voor dit complex, in 2019, heeft het college – omdat niet op het eigen (binnen-)terrein zou worden geparkeerd - willen voorkomen dat die parkeerbehoefte de openbare weg ter plaatse zou belasten en de bewoners van dit complex daarom uitgezonderd van de mogelijkheid om een bewonersparkeervergunning te krijgen (artikel 4, derde lid, aanhef en onder u, van de Nadere regels op de parkeerverordening gemeente Groningen 2019).

Verkeersdeelnemers kunnen niet zien of weten, of zich achter de poort - op het binnenterrein - functies bevinden die met zich meebrengen dat zich auto’s door de doorgang moeten kunnen begeven.

Als gezegd is de poort niet voorzien van een aanduiding die daarop duidt. Wel zijn op de weg voor de doorgang twee lijnen en de letters ‘NP’ aangebracht. Maar deze aanduiding is slecht zichtbaar (want: sterk vervaagd) en bovendien is onduidelijk of die van gemeentewege is aangebracht; het college heeft dit laatste niet kunnen bevestigen. Met de aanduiding zou overigens ook kunnen zijn beoogd om de doorgang-zelf (d.w.z. de vrije ruimte voor de poort) te kunnen gebruiken om er een auto te parkeren. Het college heeft in zijn besluit gesteld dat de doorgang sinds jaar en dag de toegang naar de binnenplaats vormt en daarom moet worden beschouwd als een uitweg als bedoeld in artikel 2:9, eerste lid, onder b, van de Algemene Plaatselijke Verordening Groningen 2021, maar dit niet verder onderbouwd. Het college heeft evenmin kunnen bevestigen, dat het heeft toegestaan om dit - voor de doorgang gelegen – weggedeelte te gebruiken om een in- c.q. uitrit te hebben (waarvoor namelijk op grond van artikel 2:9 een vergunning van het college vereist zou zijn).

In het gedeelte van de **5.1.2e** waarin bezwaarde woont, geldt een parkeerverbodzone die door middel van de onderstaande bebording kenbaar is gemaakt.

In zo'n zone is het parkeren van voertuigen toegestaan op de daartoe bestemde weggedeelten (artikel 65, derde lid, van het RVV 1990). Welke weggedeelten dat zijn, kan worden aangeduid met behulp van belijning en/of bebording maar ook – zoals in dit geval – door middel van een (onderscheidend) bestratingspatroon. In deze zone blijkt daaruit, dat parkeren is toegestaan op de klinkerstrook aan de voorzijde van de aangrenzende panden (behalve voor in- c.q. uitritten). Deze klinkerstrook heeft over de gehele lengte hetzelfde bestratingspatroon, ook ter hoogte van de doorgang waarvoor bezwaardes auto geparkeerd stond. Het college merkt op zichzelf terecht op dat dit onverlet laat dat het verboden is om voor een in- c.q. uitrit te parkeren (zoals die van het ter plaatse gevestigde restaurant), maar in samenhang met de onduidelijke bestemming van de doorgang en 'status' (of herkomst) van de 'NP'-aanduiding voor deze doorgang, acht de commissie het voorstelbaar dat bezwaarde op 6 oktober 2023 heeft verondersteld dat hij *niet* voor een in- c.q. uitrit parkeerde.

Gelet op het voorgaande vindt de commissie, dat het college ervan zou moeten afzien om de gemaakte voorbereidingskosten op bezwaarde te verhalen.

3. Advies

De commissie adviseert het college om het bezwaar gegrond te verklaren en het bestreden besluit te herroepen.

De adviescommissie bezwaarschriften,

De voorzitter,

De secretaris,

5.1.2e

BIJLAGE

Pagina's zijn geweigerd

9 - 11

buiten verzoek